

τῆς περιγησέως μου, ἔτυχα νὰ ὑπάγω εἰς τὸν οἶκόν του. Ποτὲ δὲν ἴδα ὠραιότεραν οἰκογένειαν. Ὡσάν τὴν μητέρα δὲν εὐρίσκεις μὴν εἰς τὰς χιλιάς· τὰ δὲ τέκνα εἶναι ζεῦγος χερουβίμ." "Εἶπέ με," ἐφύνα'α, βάλλων ἐπὶ τῆς ζωγραφῆς τὰς χεῖράς μου, "εἶπέ με, εἶναι τάχα ἀληθινὰ καὶ πιστὰ εἰκόνες τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ Στέδμαν;" Ἡ πολλή μου προθυμία ἔκαμε τὸν φίλον μου νὰ χάσκη. Μ' ἐβεβαίωσε δὲ, ὅτι, καθόσον ἐσυγχωρεῖτο νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἰδίων του ἔργων, ἦσαν παραστάσις ὀρθοτάται. "Ἄλλας ἐρωτήσεις δὲν ἐπρόβαλα· ἤρπασα τὴν ζωγραφίαν, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτάχυνα εἰς τὴν φυλακὴν, ἔπου ὁ πελάτης μου ἦτο περιωρισμένος. Τὸν ἤρα καθήμενον, μετὰ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ προσώπου, καὶ δεινῶς ἐκ λύπης πάσχοντα. Ἐβάλα τὴν ζωγραφίαν εἰς τοιαύτην θύσιν, ὥστε δὲν ἤμπορει νὰ μὴ τὴν ἴδῃ. Ἀφῆκα τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς ἐμπροσθεν αὐτοῦ τραπέζης, καὶ ἐξῆλθα.

Μετὰ ἡμισίαν ἔραν ὑστρέφα. Ὁ γεωργὸς ἐσφιγξε τὴν χεῖρά μου, ἐνὺ τὰ δάκρυα κατεκύλιαν εἰς τὰς παρειάς του· ἔρριψε δ' ἐν βλίμμα εἰς τὴν ζωγραφίαν, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀναφορὰν. Λέγον δὲν ἐπρόφερον, ἀλλὰ μ' ἐνεχείρισε ταύτην. Λαβὼν αὐτὴν, ἐκβῆκα· εἶχεν ὑπογράψιν τὸνομά του. Μᾶς ἐγένεν ἡ ζητούμενη χάρις, καὶ ὁ Στέδμαν ἀπελύθη.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΛΗΤΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Τῶν ἀδυνάτων ἤθελεν εἰσθαι νὰ ὑπάρξῃ πολὺν χρόνον κοινωνία, συνιταμένη ὅλως διόλου ἀπὸ καλοῦς τοιαύτη κοινωνία περιέχει ἐντὸς ἑαυτῆς τὰ σπέρματα τοῦ ἰδίου της ὀλέθρου, καὶ, χωρὶς κατακλυσμὸν ὑδάτων, ἤθελεν ἐξαλειφθῆν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τῆς πλημύρας τῶν ἰδίων της ἀνομιῶν. Πάσης κοινωνίας ἠθικὴ κόλλα, τρόπον τινα, εἶναι ἡ ἀρετή· αὐτὴ ἐνόησε καὶ συντηρεῖ, ἐνὺ ἡ κακία διαχωρίζει καὶ καταστρέφει. Δικαίως οἱ ἀγαθοὶ ἐμποροῦν νὰ ὀνομασθῶσι τὸ ἅλας τῆς γῆς. Διότι, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀδιαφορία, ἐκεῖ τῶν ἀδυνάτων νὰ ὑπάρξῃ ἐμπιστοσύνη· καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη, ἐκεῖ λείπει ἕμνοια. Ἐδῶ ἀρμόζει τὸ ἱστοροῦμενον περὶ τῶν τριῶν ληστῶν τῆς Γερμανίας. Ἀποκτήσαντες διὰ παντῶν κακούργημάτων ἱκανὰ λάφυρα, ἀπεφάσισαν νὰ μοιρασθῶσιν αὐτὰ, καὶ νὰ παραιτήσωσι τὴν τόσο ἐπικίνδυνον τέχνην. Ὅτε ἤλθεν ἡ ἐπιτοίχη προδιορισθεῖσα ἡμέρα, ἀπεστάλη ἕνας ἐκ τῶν τριῶν εἰς γειτορικὴν πόλιν ν' ἀγοράσῃ ζωτροφίας διὰ τὸ τελευταῖον ἀγαποῦσι. Οἱ ἄλλοι ἐσυμφώνησαν μυστικῶς, νὰ θανατώσωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ὥστε νὰ τοὺς πῶσῃ τὸ ἥμισυ τῶν λαβύρων, ἀντὶ τοῦ τρίτου· καὶ τῶντι ἔπρα'αν οὕτω. Ἄλλ' ὁ φρονεθεὶς ἦτο ἀκόμη καὶ τῶν δολοφονῶν του πανουργότερος, διότι εἶχε προαρχακεῖσιν μίρας ἀπὸ τὰς ζωτροφίας, ὥστε νὰ οἰκειοποιηθῇ αὐτὰς ὅλα τὰ λάφυρα. Ἡ ἀλλόλογος λοιπὸν αἰτητριανδρία εὐρέθη νεκρὰ σῶμα, — παράδειγμα ἐπίσημον, ὅτι οὐδὲν εἶναι

τίσον τυφλὸν καὶ ὀλέθριον εἰς ἑαυτὸ, ὅσον ἡ περιφιλαι-
τα τῆς κακίας.

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΜΥΡΜΗΞ.

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὑπάρχει λευκὸς τις μύρμηξ, τοῦ ἵποῦ τοῦ ἔργα τόσο ὑπερβαίνει τὰ τῶν κοινῶν μυρμηκῶν, τῶν μελισσῶν, σφηκῶν, καὶ καστόρων, ὅσον αἱ οἰκοδομαὶ τῶν Ευρωπαϊῶν ὑπερέχουν τὰς τῶν Ἀφρικανῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἀπολιτιστῶν.

Τὰ κτίρια τοῦ λευκοῦ μύρμηκος ἔχουν τεσσάρων ἢ πέντε πηκῶν ἕψος· διαιροῦνται δὲ εἰς κατατομὰς, ἐκ τῶν ὁποίων σημαντικώτεροι εἶναι οἱ βασιλικοὶ θάλαμοι, τὰ τροφεῖα, αἱ ἀποθήκαι, αἱ καμάραι καὶ στοαί, αἱ πολυαριθμοὶ ὁδοὶ καὶ ἴσοδοι, αἱ γυρταὶ κλίμακες, καὶ τινες γ'φυραι, κατεσκευασμέναι ὥστε νὰ συντμῶσιν τὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων οἰκημάτων ἀπόστασιν. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Σενεγαλικῆς ὀριθμῶς, τὸ μέγεθος, καὶ ἡ πυκνότης τῶν οἰκοδομῶν τοῦτων κάμνον αὐτὰς νὰ φαίνωνται μακρόθεν ὡς χωρία τῶν ἐντοπιῶν· καὶ μ' ὅλον τοῦτο, οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐνασχολούμενοι ἐργάται δὲν εἶναι ὑπὲρ τὸ ἐν τρίτατον τοῦ δακτύλου κατὰ τὸ μήκος.

Ἐπάρχουν δὲ μεταξὺ των τρεῖς διάφοροι βαθμοί, ἡ τάξεις, ὡς ἀκολούθως· πρῶτον, οἱ ἐργάται· δεύτερον, οἱ στρατιῶται, οἵτινες δὲν πράττουν τίποτε οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ μόνον ἔχουν τὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐργατῶν, ἀπὸ τοὺς ἵποους καὶ εἶναι μεγαλήτεροι, ἐξισούμενοι κατὰ τὸν ὄγκον μὲ πεντήκοντα περίπου ἐξ αὐτῶν· καὶ τελευταῖον, οἱ πτερωτοί, τοὺς ἵποους δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ τοὺς εὐγενεῖς τῆς ἐπικρατείας, καθότι οὔτε μάχονται, οὔτε ἐπιστατοῦν, οὔτε ἐργάζονται, ἀνίκανοι ὄντες νὰ υπερασπισθῶσιν ἑαυτοῖς. Εἶναι, μ' ὅλον τοῦτο, ἱκανοὶ νὰ ἐκλύγωνται βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι· καὶ ἡ φύσις διέταξεν οὕτω, ὥστε ἀποδηρῶν μετ' ὀλίγον ἀφοῦ προβιβασθῶσιν εἰς τὴν θύσιν ταύτην, καὶ ἡ θεμελιόνου· νὰ βασιλεύσῃ, ἢ χάνονται εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν, θηρευόμενοι ὑπ' ἀναριθμῶν πτηνῶν, ἰχθῶν, καὶ ἐρπετῶν. Τὸ πρῶτον τάγμα, ἦτοι οἱ ἐργάται, εἶναι τῶν λοιπῶν ὄλων πολυαριθμότεροι τὴν αὐτὴν λόγον ἔχοντες πρὸς τοὺς στρατιῶτας ἵποον ἑκατὸν πρὸς ἓν.

Εὐθὺς ἀφοῦ οἱ ἐργάται ἐκλύξωσι βασιλῆα καὶ βασίλισσαν, υπερασπίζουσι αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς των, περιλείοντες ἀμφοτέρους εἰς πῆλινον δωμάτιον, ὅπου ἡ βασίλισσα ἀρχίζει μ' ὀλίγον νὰ ὤσοκῃ, καὶ κάποτε μὲ τοιαύτην πολυπλήθειαν, ὥστε εἰς διάστημα ἑνὸς ἡμερονοκτίου ὀριθμῶς τῶν ὄων ἀναβάνει εἰς ὄγδοῦντα χιλιάδας. Τὰ ὡς ταῦτα, ἀμέσως λαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἱκανοὶ πάντοτε παρευρίσκονται εἰς τὸν βασιλικὸν θάλαμον καὶ εἰς τὰς παρακείμενὰς στοὰς, μεταφέρονται εἰς τὰ τροφεῖα, ἀπέποντα ἐν σὺν ὑπὲρ τοὺς ὀ πῆχεις. Ἐδῶ, ἅμα ἐκκολλαρθῶσι, θεραπεύονται μὲ τὴν μεγίστην ἐπιμέλειαν τὰ νεογνὰ ἔντομα, καὶ προβλῆπονται ἀφ' ὅλα τὰ χρεῖωδη,